

Memo

betreft Luchtkwaliteit en Archeologie
Zorgboerderij Steenberg

memonr. 2010.11
aan Inge Burgs
van Robbert Martens
kopie
projectnummer
datum 17 maart 2010

Lucht

Algemeen

Door de uitstoot van uitlaatgassen door onder andere de industrie en het verkeer komen schadelijke stoffen in de lucht. Vooral langs drukke wegen kunnen de concentraties van verschillende stoffen zo hoog zijn dat deze de gezondheid kunnen aantasten. Om te voorkomen dat de gezondheid wordt aangetast door luchtverontreiniging dient bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen rekening gehouden te worden met de luchtkwaliteit ter plaatse.

Regelgeving

De belangrijkste wet- en regelgeving voor luchtkwaliteit is vastgelegd in hoofdstuk vijf (luchtkwaliteitseisen) van de Wet milieubeheer (Wm). In dit hoofdstuk heeft Nederland de Europese kaderrichtlijn (1996/62/EG), de eerste dochterrichtlijn (1999/30/EG) en de tweede dochterrichtlijn (2000/69/EG) geïmplementeerd in nationale wetgeving. Het doel is het beschermen van mens en milieu tegen de negatieve effecten van luchtverontreiniging. De implementatie van de kaderrichtlijn en dochterrichtlijnen is primair gericht op het voorkomen van effecten op de gezondheid van mensen. De grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, zwevende deeltjes (PM10), lood, koolmonoxide en benzeen geven het kwaliteitsniveau van de buitenlucht aan, dat op een gegeven tijdstip moet zijn bereikt.

In de algemene maatregel van bestuur 'Niet in betekenende mate' (Besluit NIBM) en de ministeriële regeling NIBM (Regeling NIBM) zijn de uitvoeringsregels vastgelegd die betrekking hebben op het begrip NIBM.

Op 1 augustus 2009 is de wet tot wijziging van de Wet milieubeheer (implementatie en derogatie luchtkwaliteitseisen) in werking getreden, wat onder meer inhoudt dat aan de huidige grenswaarden voor stikstofdioxide (uurgemiddelde en jaargemiddelde) en fijn stof (24-uursgemiddelde en jaargemiddelde) respectievelijk pas op 1 januari 2015 en 1 juni 2011 hoeft te worden voldaan. Daarnaast draagt een ontwikkeling 'niet in betekenende mate' bij aan een verslechtering van de luchtkwaliteit wanneer de maximale toename als gevolg van de ontwikkeling niet meer bedraagt dan 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie stikstofdioxide/fijn stof ($=1,2 \mu\text{g}/\text{m}^3$). Deze gevallen kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden.

Onderzoek

Voor kleinere ruimtelijke en verkeersplannen die effect kunnen hebben op de luchtkwaliteit heeft VROM in samenwerking met InfoMil een specifieke rekentool ontwikkeld. Met de invoergegevens motorvoertuigen per etmaal en het percentage vrachtverkeer kan worden vastgesteld of een plan NIBM is. Deze rekentool is gebaseerd op basis Rekenmethode 1 (Rbl 2007). Op basis van het verkeersonderzoek kan er gerekend worden met een verkeerstoename van 91 motorvoertuigen per etmaal, om de berekening worstcase te maken is er uitgegaan van een percentage vrachtverkeer van 50%.

Worst-case berekening voor de bijdrage van het extra verkeer als gevolg van een plan op de luchtkwaliteit

Extra verkeer als gevolg van het plan		
Extra voertuigen (weekdaggemiddelde)		91
Aandeel vrachtverkeer		50,0%
Maximale bijdrage extra verkeer	NO _x in µg/m ³	0,45
	PM ₁₀ in µg/m ³	0,12
Grens voor Niet in Oefenende Mate in µg/m ³		1,2
Conclusie		
De bijdrage van het extra verkeer is niet in belemmerende mate; geen nader onderzoek nodig		

Figuur 1: uitkomst rekentool NIBM

Deze hoeveelheid verkeer, welke extra aangetrokken zal worden als gevolg van de planontwikkeling is dusdanig beperkt dat er sprake is van een zogenaamd NIBM project. Kort gezegd de toename in verkeer is zo gering dat in dit kader er geen nader onderzoek noodzakelijk is naar de luchtkwaliteit.

Conclusie

Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het onderhavige bestemmingsplan.

Archeologie

Het verdrag van Malta regelt de bescherming en het behoud van archeologische waarden. Nederland heeft dit verdrag in 1992 ondertekend en in 1998 geratificeerd. Het Verdrag van Malta (ook wel Verdrag van Valletta genoemd) is geïmplementeerd in de Monumentenwet. De wet op de archeologische monumentenzorg is in april 2006 door de Tweede Kamer aangenomen en in december van dat jaar door de Eerste Kamer bekrachtigd. Op 1 september 2007 is de wet als onderdeel van de monumentenwet in werking getreden. Het belangrijkste doel is de bescherming van het archeologische materiaal in de bodem (in situ) omdat de bodem doorgaans de beste garantie biedt voor een goede conservering.

Het is verplicht om in nieuwe bestemmingsplannen rekening te houden met de mogelijke aanwezigheid van archeologisch waarden. Dit was in de voorgaande periode reeds een gebruikelijke praktijk.

De cultuurhistorische waardenkaart van de provincie Noord-Brabant biedt inzicht in de archeologische waarden in het plangebied. In het plangebied zijn naar verwachting geen archeologische waarden in de bodem aanwezig. Er geldt een 'lage tot middelhoge' verwachting.

Laag gewaardeerde gebieden

Voor de gebieden die op de Cultuurhistorische Waardenkaart een lage tot middelhoge archeologische verwachtingswaarde hebben gekregen geldt het volgende. Voor ontwikkelingen/plangebieden van meer dan 1 hectare, dient bij ontwikkelingen contact te worden opgenomen met de regionaal archeoloog indien bodemingrepen worden gepland dieper dan 40 cm onder maaiveld.

Figuur 2: archeologische verwachting

Conclusie

Het plangebied is op de Cultuurhistorische Waardenkaart gewaardeerd als locatie met een lage tot middel hoge archeologische verwachtingswaarde. Hierdoor vormt het aspect archeologie geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het onderhavige bestemmingsplan.